

Θ.Ο. Ρωμηοσύνης.

Πρόταση:

Μεταφορά της πρωτεύουσας της χώρας στην Θεσσαλονίκη.

Ἡ Θεσσαλονίκη εἶναι ἡ πόλη πού γίνεται ἡ «Συμβασιλεύουσα» στά χρόνια τῆς Ρωμανίας, ἡ πόλη πού εἶναι πάντα ἡ ἐπόμενη πόλη τῆς Κωνσταντινούπολης, ἡ πόλη πού ἐνέχει τήν ἴδια πνευματική δυναμική καί σημασία, πού συμβολίζει καί ἐκφράζει τά ἴδια προτάγματα μέ τήν Κωνσταντινούπολη, ἡ πόλη πού σηματοδοτεῖ τό ἐνιαῖο τοῦ κράτους καί τήν συνέχιση τοῦ ἀγώνα ἀκόμα καί τίς ἐποχές πού ἡ Βασιλεύουσα βρίσκεται ὑπό ξένο κλοιό, ὅπως κατά τήν περίοδο τῆς Λατινοκρατίας (1204-1261).

Ἄς τό δοῦμε ὅμως, παράλληλα καί μέ μιάν ἄλλη, ἐνεργητική προοπτική: Ἄς ἀποτελέσει ἡ μεταφορά τῆς πρωτεύουσας τῆς χώρας στήν Θεσσαλονίκη ἕναν ἐμβληματικό στόχο, τό σύμβολο, τήν σημαία τῆς ἀναγέννησης τοῦ Ρωμαίου. Ἄς καταδείξει ἡχηρά μιά τέτοια κίνησή μας τήν ἐνσυνείδητη ἱστορική στροφή μας ἀπό τό τοπικό στό οἰκουμενικό, ἀπό τό μερικό στό ὅλον, ἀπό τήν ἀερογέφυρα τῆς ἀρχαιότητας στήν πραγματική ἱστορική συνέχεια καί πορεία τοῦ Γένους μας, ἀπό τήν ὑποτελία στήν αὐθύπαρκτη πορεία μας, ἀπό τήν ἀπονέυρωση καί τήν διάλυση στήν συσπείρωση καί στήν ἀνάδειξη τῶν δυνάμεων, ἀπό τόν μεταπρατισμό στήν δική μας αὐθεντική σκέψη καί πρόταση, ἀπό τόν μηδενισμό στό ὄραμα, ἀπό τήν ἀρχαιότητα στό μέλλον καί στήν ἀγλαοφανή, ἐσχατολογική μας προοπτική.

Δέν θά σταθῶ στά πολλαπλά ὀφέλη πού θά εἶχε ἡ κίνηση τῆς μεταφορᾶς τῆς πρωτεύουσας στήν Θεσσαλονίκη. Ὅφελι στήν κοινωνική, οἰκονομική, πνευματική, πολιτιστική καί σέ κάθε ἔκφανση τῆς ζωῆς τῆς χώρας. Οὔτε θά σταθῶ στά πλεονεκτήματα τῆς ἀποκέντρωσης ἢ στήν καλύτερη προάσπιση τῶν ὑπό ἀπειλή συνόρων μας ἢ στό πολιτικό καί μεῖζον γεωστρατηγικό βάθος μιᾶς τέτοιας κίνησης. Θά σταθῶ μόνο στό γεγονός ὅτι μιά τέτοια κίνηση θά πρέπει νά τήν δοῦμε μέ ὄντολογικές διαστάσεις καθώς εἶναι μιά game changer συνθήκη, μιά συνθήκη πού ἀλλάζει σέ βάθος τό ὅλο πλαίσιο, μιά συνθήκη πού ἀλλάζει οὐσιαστικά τήν ὑπαρξή μας, τήν ὅλη νοηματοδότηση καί προοπτική τῆς ζωῆς μας. Εἶναι μιά συνθήκη, πού λέει συνεχῶς, πλέον, πρῶτα ἀπό ὅλα στούς ἴδιους μας τούς ἑαυτούς, ἔπειτα στούς λαούς τῆς Χερσονήσου τοῦ Αἴμου καί τῆς Μεσογείου ἀλλά καί σέ ὅλον τόν κόσμον, ὅτι κοιτάξετε, δέν εἴμαστε μόνο Ἕλληνες καί ἀπόγονοι τοῦ Περικλέους καί τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητας, ἀλλά εἴμαστε κάτι πολύ μεγαλύτερο, πολύ πῶ ὥριμο καί εὐρύτερο, εἴμαστε τό εὐσεβές Γένος τῶν Ρωμῶν πού πορευόμαστε στήν διαχρονία μέ τήν σωτηριολογική, γιά τήν οἰκουμένη, ἐσχατολογική του προοπτική.